

[Christmas Møller.]

Regering og Venstrepartiet, at de kan ikke gøre noget uforstandigere end at søge at fremskaffe en Valglov, der ikke giver den fulde Retfærdighed.

Jeg har nævnt, at Mandatantallets Indskrænkning tiltaler os. Jeg vil ogsaa gerne nævne, at vi ogsaa er tilfredse med den Betragtning, som Ministeriet lægger for Dagen overfor Fordelingen af Mandaterne paa Omraaderne. Jeg forstod jo, at det ærede Medlem Hr. Elgaard ikke var saa særlig tilfreds hermed, at der i alt Fald var Repræsentanter indenfor hans Parti, der var utilfredse dermed. Jeg husker ogsaa, hvordan Venstres Fører gennem mange Aar, Hr. J. C. Christensen, altid gjorde gældende, at Mandattallet burde være forholdsvist større i de svagt befolkede Egne end i København. Jeg husker ogsaa, at da vi sidst drøftede Valgloven her, udtalte det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sig i Rigsdagssamlingen 1923—24 — det staaer Sp. 2018 — meget skarpt mod den Forbedring af Forholdene, der den Gang foresloges, og som, saa vidt jeg husker, ikke var saa stor som den, der her er foreslaaet. Det ærede Medlem talte om den altfor ringe Indflydelse, de tyndt befolkede Egne havde, og talte om, hvordan det var fuldkommen forkert, at de tæt befolkede Egne fik større Indflydelse. Det vilde virkelig interessere at høre baade det ærede Medlem og andre ærede Venstremænd udtale sig om deres Stilling til denne Side af Lovforslaget.

Naar man ser Lovforslaget igennem og ser paa de enkelte Beregninger, der er stillet op fra Indenrigsministerens Side, er der straks een Ting, der falder i Øjnene, en Ting, man ikke rigtig kan forstaa, og det er dette, at naar Indenrigsministeren nu vil gøre det saa simpelt og enkelt, naar det er den D'Hondtske Metode, der har været anvendt helt igennem, hvorfor gør man saa ikke det, der er saa lige til, straks sætter ind, naar man har Valgresultatet for de enkelte Partier samlet, og siger: Nu skal vi udregne, hvor mange Mandater hvert Parti forholdsmæssigt skal have? Hvorfor er denne forholdsmæssige Beregning ikke stillet i Spidsen?

Hvis man stiller en saadan forholdsmæssig Beregning i Spidsen af de Beregninger, der skal være for Tillægsmandaterne, vil man se, at benytter man den D'Hondtske Metode paa Stemmetallet for hele Landet, vil Retspartiet faa 1 Mandat, det konservative Folkeparti 25 Mandater, det radikale Venstre 13, Socialdemokra-

terne 46 og Venstre 35. Og har man, hvad der kunde være Grund til at gøre just i dette Land, anvendt den Andræske Metode paa Resultaterne for hele Landet som Indledning til Opgørelse af Valgresultatet, vil man komme til, at Retspartiet fik 1 Mandat, de Konservative 25, de Radikale 14, det slesvigske Parti 1, Socialdemokraterne 45 og Venstre 34. Derigenem havde man opnaaet, at man havde anvendt den nationale Metode, som der kunde være Grund til at anvende i vor Valglov, og man var derved kommet ud over den Vanskelighed, som Indenrigsministeren ikke kunde klare med Hensyn til det slesvigske Parti.

Der var jo sket det, at Venstre ikke havde faaet 37, men enten 35 eller 34, og det erkender jeg er en Ulykke, men jeg erkender ogsaa, at det er en Ulykke, som er til at bære, og navnlig mener jeg, at den er til at bære, naar man ser, hvordan Venstre faar disse to Mandater for meget.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har allerede været inde paa det. Der gives i Lovforslagets Bemærkninger og i Indenrigsministerens Tale ikke nogen som helst Forklaring paa, at Bornholm skal have 2 Mandater. Bornholm har et Folketal paa 45 676; det giver med 105 Mandater 1,40, som altsaa forhøjes til 2, men i det sydlige Jylland, hvori Ringkøbing Amt oven i Købet er, bliver 27,40, altsaa ligeledes med en Brøk paa 40, kun til 27. Hvorledes kan dette nu forklares? Er Forklaringen den, at Socialdemokratiet har flere Stemmer end Venstre paa Øen? Og gaar jeg til det andet Mandat, som Venstre faar for meget, nemlig Mandatet paa Lolland-Falster, ja, saa faar Venstre dette alene ved at indskyde Fordelingen af de 25 Tillægsmandater paa Omraaderne inden den yderligere Fordeling af Tillægsmandaterne. Det er saa heldigt, at dette Tillægsmandat tilfalder den nuværende højtærede Justitsminister. Vi har faaet een lex Rytter i denne Samling; jeg tror det maa være nok dermed.

Beregningerne i de Tabeller, der findes i Bemærkningerne, er ikke saa klare, som man kunde ønske dem. Saaledes staaer der i Tabel 6, hvor de 15 Tillægsmandater fordeles, at Venstre skal ikke have noget Tillægsmandat, men der staaer ikke noget om, at for Venstres Vedkommende, hvis Kvotient er 9 951, kunde man saamænd ogsaa godt have divideret med 37, saa vilde den være blevet 10 220, og man kunde saamænd ogsaa godt have divideret med 36, saa vilde den være blevet 10 504, og